

PATENTNI SPIS BR. 1729.

Gjuro Šubarić, dimničar, Zagreb.

Vratašca za dimnjake.

Prijava od 28. aprila 1922.

Važi od 1. maja 1923.

U stijenu dimnjaka umetne se okvir od armiranog betona *a* (slika 1 prednje lice, slika 2 stražnje lice), koji nije izložen oštećenju ni usled vlage ni čadje. Železnom žicom *b* (slika 1 i 2) okvir se armira, da bude čvršći. Okvir je na prednjoj strani nešto uži nego na stražnjoj, da se uzmogne čvrsto uzdati u stijenu dimnjaka.

Vratnica je, naročito u podrumu, takodjer od betona *c* (slika 4), armirana žicama *d* (slika 4). Vratnica je spreda šira, a straga uža, te pristaje tačno u pripadnu kosu nultarnju stranu okvira *e* (slika 1).

Pomoću običnog dimnjičarskog ključa, koji sa natakne na os *f* (slika 4), pokreće se železna dvostruka kvaka *g* (slika 4), kojom se vratnica zakvači u udubine *h*, *h*₁ (sl. 1 i 2) nalazeće se na stražnjoj strani okvira.

Vratnica dimnjaka na tavanu može biti od debelog železnog lima *c* (slika 3), koja se

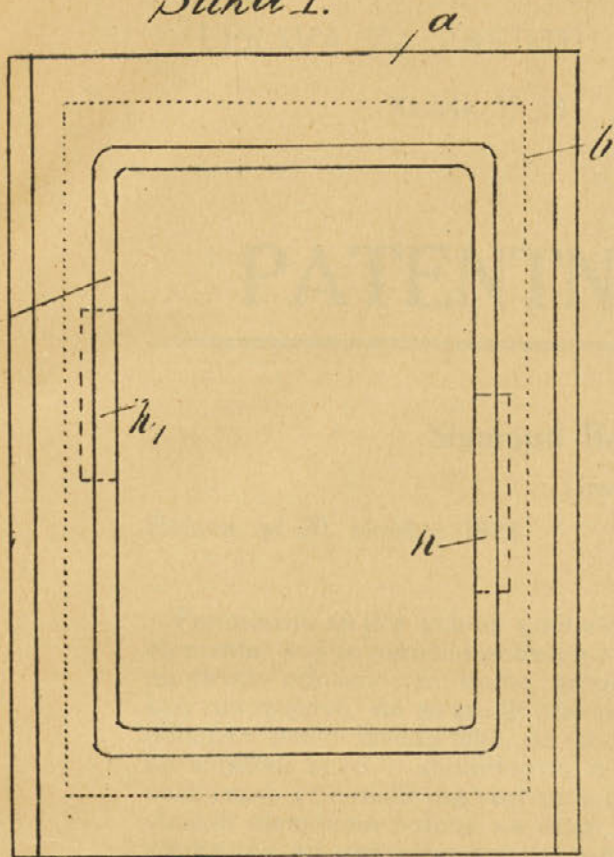
zakvači na isti način kao betonska vratnica (slika 4), pomoću osi *f* i dvokrake kvake *g* (slika 3).

Prednost ovih vratašca je u tome što se i betonska i železna vratašca po potrebi mogu izmeniti drugima, a da ne treba pri tome rušiti zidje dimnjaka, da se izvadi okvir, koji je trajno uzidan, pa obzirom na to što se betonska vratnica ne troši usled vlage i zahrdjanja kao železna, te je isključena pogibelj požara usled vrcanja iskare iz istrošene vratnice u podrumu, odnosno na tavanu.

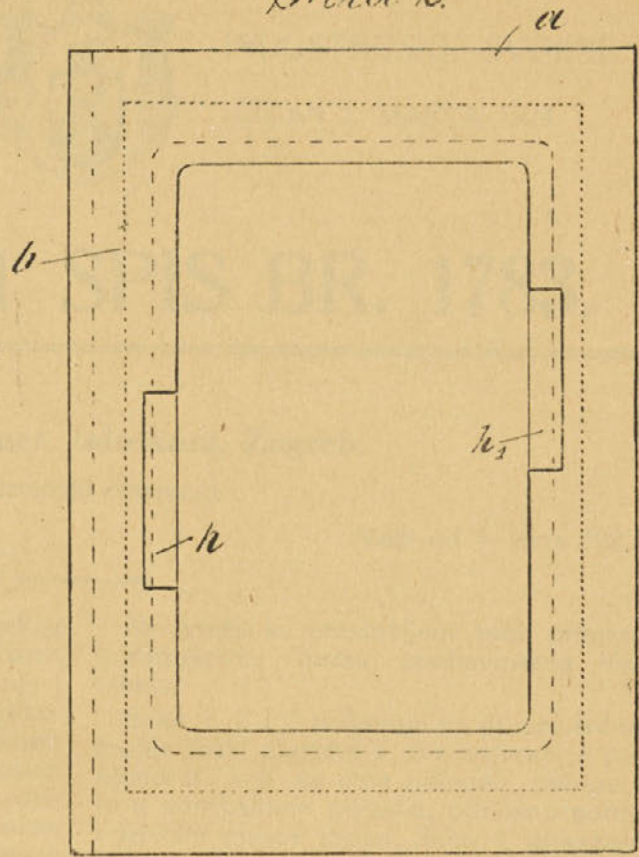
PATENTNI ZAHTEV.

Vratašca za dimnjake, naznačena time, da su vratnice od armiranog betona *c* (slika 4), te upadaju u okvir *a* (slika 1 i 2), koji je takodjer iz armiranog betona i stalno učvršćen u zidu dimnjaka.

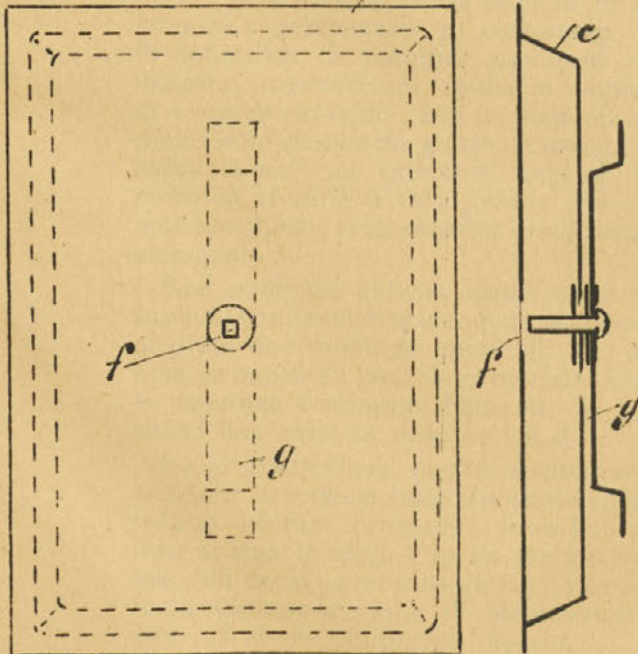
Slika 1.

Slika 2.

Slika 3.

Slika 4.

